

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1., članku 58. stavcima 1. i 2., članku 63. i članku 64. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16 i 16/17), radi pravne sigurnosti i daljnjeg pojednostavljenja postupaka ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi, potrebno je pojedine odredbe dodatno razraditi, odnosno jasnije precizirati kako bi sustav ostvarivanja prava bio brži, jednostavniji i pristupačniji.

Primjenu općih odredbi o preispitivanju i prestanku prava na zajamčenu minimalnu naknadu (u daljnjem tekstu: ZMN) potrebno je propisati i na ostala prava, budući da za ista nije predviđena mogućnost odlučivanja s danom nastanka promijenjenih okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina tih prava.

Radi boljeg usmjerenja ZMN korisnicima koji su u stvarnoj potrebi, potrebno je propisati mogućnost ukidanja prava na ZMN i u slučaju ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o imovini.

Odredbu kojom je propisano donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i težina invaliditeta te vrsta i težina promjene u zdravstvenom stanju, kao i odredbu kojom je propisano donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i opseg prijeke potrebe trajne ili privremene pomoći i njege potrebno je brisati, budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja (Narodne novine, br. 153/14 i 108/15) isto već propisano.

Radi pravičnijeg postupanja i zaštite prava osoba s invaliditetom potrebno je kao prihod koji se ne uračunava prilikom utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu, predvidjeti i plaću osobe o čijem pravu na osobnu invalidninu se odlučuje, te povećati iznos osobne invalidnine, kao i visinu doplatka za pomoć i njegu u punom i smanjenom iznosu.

Kako bi se osigurala zaštita osoba s invaliditetom i njihovo uključivanje u zajednicu, sukladno članku 58. stavku 2. Ustava Republike Hrvatske, imajući u vidu da bračni ili izvanbračni drug, formalni ili neformalni životni partner osobe s invaliditetom, s kojim živi u obiteljskoj zajednici, može također pružiti potrebnu skrb i da je veća vjerojatnost da će, zbog svojih

godina, prije biti sposoban pružiti takvu skrb, nego roditelj ili bračni ili izvanbračni drug roditelja te osobe, potrebno je izjednačiti mogućnosti bračnog ili izvanbračnog druga, formalnog ili neformalnog životnog partnera osobe s invaliditetom i bračnog ili izvanbračnog druga roditelja osobe s invaliditetom u priznavanju prava na status roditelja njegovatelja, odnosno status njegovatelja. Ovakvo proširenje kruga osoba kojima može biti priznato pravo na status njegovatelja, na način da se to pravo može priznati i bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom i neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom, predstavljalo bi i implementiranje u zakonske odredbe pravnog shvaćanja izraženog u sudskoj praksi, a to je da bi bilo protivno svrsi zakonskih odredbi kao i životno sasvim nelogično da se status njegovatelja može priznati roditelju osobe s invaliditetom te bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja osobe s invaliditetom, a da se taj status ne može priznati i samom bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom i neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom koja s njom živi u obiteljskoj zajednici i svakodnevno brine o njoj.

S obzirom na širok spektar primjene i niz prednosti potrebno je propisati obiteljsku medijaciju kao novu socijalnu uslugu u sustavu socijalne skrbi. Naime, trenutno je u sustavu socijalne skrbi obiteljska medijacija svedena samo na rješavanje sporova vezano za sporazume u vezi s djecom i roditeljskom skrbi. Iskustava razvijenih europskih i svjetskih država pokazuju da obiteljska medijacija ima mogućnosti primjene i u drugim aspektima obiteljskog života i širim obiteljskim odnosima, a prednosti se ne odnose samo na sustav socijalne skrbi nego i za članove obitelji.

U prilog navedenom govori i činjenica da je obiteljska medijacija bila definirana u prijašnjim Zakonima o socijalnoj skrbi kao socijalna usluga. Vijeće Europske Unije (European Directive on Mediation, 2008/52/EU) definira medijaciju kao "...strukturirani proces u kojem dvije ili više strana u sporu namjeravaju samostalno, na dobrovoljnoj bazi, postići sporazum o rješanju spora uz pomoć medijatora. Proces može biti iniciran od samih strana ili predložen ili naređen od strane suda ili propisan zakonom države članice." (članak 3). Nastavno, Vijeće Europe u članku 3b. definira medijatora kao "... bilo koja treća osoba koja je zatražena da provede medijaciju na uspješan, nepristran i kompetentan način, neovisno o denominaciji ili profesiji...i neovisno o načinu na koji je trećoj osobi dodijeljeno ili zahtijevano da provede medijaciju". Preporuka Vijeća Europe o obiteljskom posredovanju (R(98)1) preporuča državama članicama za rješavanje obiteljskih sukoba/sporova koristiti obiteljsku medijaciju, posebno zbog povećanog broja obiteljskih sporova, visokih ekonomskih troškova za zajednicu i državu, te štetnih posljedica za obitelj jer se radi o osobama koje će, po definiciji, imati međuovisan i kontinuirani odnos koji se odvija u kontekstu snažnih emocija, kao i zbog potrebe osiguranja zaštite interesa i dobrobiti najranjivijih skupina korisnika.

Nadalje, radi daljnjeg pojednostavljenja postupaka ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi, potrebno je jasnije razraditi i svrhovitije precizirati izradu individualnog plana promjene.

Radi zaštite korisnika i onemogućavanja manipulacije njihovom imovinom uslijed njihovog narušenog zdravstvenog stanja ili druge teške životne situacije, potrebno je zakonskom odredbom zabraniti da pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi smije s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Također je potrebno propisati da bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja

srodstva te fizičke osobe ne smije s korisnikom, kojem ta fizička osoba pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Također je potrebno propisati da fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva ne smije s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Potrebno je predvidjeti i ništavost ugovora sklopljenog suprotno tim odredbama.

Radi bolje pristupačnosti usluga korisnicima potrebno je proširiti popis usluga koje može pružati centar za pružanje usluga u zajednici.

Za domove socijalne skrbi, centre za pružanje usluga u zajednici te centre za pomoć u kući potrebno je predvidjeti prestanak pružanja socijalnih usluga i s izvršnošću rješenja nadležnog tijela o prestanku pružanja socijalnih usluga, odnosno izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga, a ne samo s prestankom rada tih ustanova sukladno Zakonu o ustanovama.

Dana 24. rujna 2015. godine stupio je na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15), kojim je propisan prelazak administriranja prava na zajamčenu minimalnu naknadu iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba. Navedena promjena u stvarnoj nadležnosti za rješavanje o priznavanju prava na ZMN predstavljala je jedan od početnih koraka u realizaciji osnivanja Jedinstvenog centra za naknade (u daljnjem tekstu: JCN), kao jedinstvene administrativne točke u odnosima građana i države na području ostvarivanja prava na socijalne naknade, u okviru realizacije dugoročnih reformskih mjera fiskalne konsolidacije, sukladno Projektnom planu provedbe dugoročnih reformskih mjera fiskalne konsolidacije za razdoblje 2014. – 2016. kojeg je donijela Vlada Republike Hrvatske.

Tim Zakonom je bilo propisano da odredbe o navedenom prelasku administriranja prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, stupaju na snagu 1. lipnja 2016. godine.

Zbog složenosti operativnih radnji potrebnih za uspostavu JCN u urede državne uprave, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, stupanje na snagu navedenih odredbi bilo je odgođeno Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 52/16) na 1. ožujka 2017. godine.

S obzirom da nisu bile izvršene potrebne pripreme za prebacivanje nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN na urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 16/17) odgođena je primjena tih odredbi na 31. prosinca 2017. godine.

Zbog nemogućnosti osiguravanja organizacijskih i administrativnih uvjeta za uspostavu JCN (tijekom 2016. godine, analizom ureda državne uprave u županijama utvrđen je problem neprilagođenih prostornih uvjeta i nedostatka potrebnih ljudskih kapaciteta), utvrđena je potreba redefiniranja prijedloga ustroja JCN-a radi razrade modela koji bi osigurao maksimalno korištenje postojećih kapaciteta te osigurao jačanje stručnog socijalnog rada u svrhu pružanja podrške obiteljima i pojedincima u prevladavanju poteškoća te je dogovoren

novi koncept JCN-a, prihvaćen Nacionalnim programom reformi 2017. Predloženo je da se, u prvoj fazi, administracija naknada i dalje odvija u postojećim institucijama uz uspostavu tehničkih pretpostavki za informacijski sustav povezivanja i razmjene podataka kroz „virtualni centar“. Na temelju promijenjenih okolnosti pristupilo se pripremi prijedloga nadogradnje IT sustava socijalne skrbi (SocSkrb) te izradi potrebnih novih funkcionalnosti. Slijedom navedenoga, ovim Zakonom je potrebno brisati odredbe (koje nikada nisu niti stupile na snagu) o prebacivanju nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim Zakonom

Ovim zakonskim prijedlogom propisuje se primjena općih odredbi o preispitivanju i prestanku prava na zajamčenu minimalnu naknadu i na ostala prava.

Propisat će se mogućnost ukidanja prava na ZMN i kada je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o imovini.

Uklanjaju se odredbe kojima je propisano donošenje suvišnih pravilnika (pravilnika kojim će se propisati vrsta i težina invaliditeta te vrsta i težina promjene u zdravstvenom stanju, kao i pravilnika kojim će se propisati vrsta i opseg prijeke potrebe trajne ili privremene pomoći i njege), budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja ista materija već propisana.

U svrhu osiguravanja boljih materijalnih uvjeta korisniku prava na osobnu invalidninu, propisuje se da se plaća osobe o čijem pravu na osobnu invalidninu odlučuje ne uračunava u prihod prilikom utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu, te se povećava njen iznos, kao i visina doplatka za pomoć i njegu u punom i smanjenom iznosu.

Proširuje se krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja.

Uređuje se socijalna usluga obiteljske medijacije, kao nova socijalna usluga u sustavu socijalne skrbi.

Svrhovitije će se precizirati kada se izrađuje individualni plan promjene.

Uvodi se zabrana da pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi ne smije s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Propisuje se da bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva te fizičke osobe ne smije s korisnikom, kojem ta fizička osoba pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Također se propisuje da fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva ne smiju s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Propisuje se ništavost ugovora sklopljenog suprotno tim odredbama.

Proširuje se popis usluga koje može pružati centar za pružanje usluga u zajednici.

Propisuje se prestanak pružanja socijalnih usluga doma socijalne skrbi, centra za pružanje usluga u zajednici te centra za pomoć u kući i s izvršnošću rješenja nadležnog tijela o prestanku pružanja socijalnih usluga, odnosno izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga.

Brišu se odredbe (koje nikada nisu niti stupile na snagu) o prebacivanju nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, sukladno novom konceptu JCN i Nacionalnom programu reformi 2017.

3. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Omogućit će se ostvarivanje svih prava iz sustava socijalne skrbi temeljem Zakona o socijalnoj skrbi primjereno promjenama okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina tih prava.

Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu će centar za socijalnu skrb moći ukinuti i kada je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o imovini.

Neće se morati donositi suvišni pravilnici (pravilnik kojim je potrebno propisati vrstu i težinu invaliditeta te vrstu i težinu promjene u zdravstvenom stanju, kao i pravilnik kojim je potrebno propisati vrstu i opseg prijeke potrebe trajne ili privremene pomoći i njege), budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja ista materija već propisana.

Pravo na osobnu invalidninu osobama s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, a koje zadovoljavaju i ostale uvjete za priznavanje tog prava, moći će se priznati neovisno o tome da li primaju plaću (plaća im se neće uračunavati kao prihod prilikom utvrđivanja osobne invalidnine). Povećani iznos osobne invalidnine poboljšat će zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice osobama s teškim invaliditetom ili drugim teškim promjenama u zdravstvenom stanju, dok će povećanje visine doplatka za pomoć i njegu pridonijeti poboljšanju osnovnih životnih potreba osobama koje ne mogu same udovoljiti istima.

Pravo na status njegovatelja moći će se priznati i bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom (koja zadovoljava zakonske uvjete). Uvođenjem socijalne usluge obiteljske medijacije, stvorit će se pravni okvir za pružanje usluge članovima obitelji radi postizanja bolje komunikacije između članova obitelji, smanjenja sukoba, postizanja sporazuma, kontinuiteta osobnih kontakata između roditelja i djece, te drugih obiteljskih odnosa, skraćivanje vremena potrebnog za rješenje neriješenih obiteljskih sporova.

Boljim usmjeravanjem izrade individualnog plana promjene samo za određena prava, kada je to zaista i svrhovito, pojednostavit će se postupci ostvarivanja prava u sustavu socijalne skrbi.

Pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi neće smjeti s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva te fizičke osobe neće smjeti s korisnikom, kojem ta fizička osoba pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva neće smjeti s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Ugovora sklopljen suprotno tim odredbama bit će ništav.

Centar za pružanje usluga u zajednici će moći pružati i usluge savjetovanja i pomaganja te usluge rane intervencije.

Dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici te centar za pomoć u kući, prestat će pružati socijalne usluge ne samo prestankom rada tih ustanova sukladno Zakonu o ustanovama, već i izvršnošću rješenja nadležnog tijela o prestanku pružanja socijalnih usluga, odnosno izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga.

Centri za socijalnu skrb će i dalje biti stvarno nadležni za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Sredstva za provođenje ovoga Zakona osigurana su u državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu 102– Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku za 2018. godinu.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s odredbom članka 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17) predlaže se donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi po hitnom postupku.

Naime, Nacionalnim programom reformi za 2017. godinu i preporukama Europske komisije redefiniran je koncept Jedinstvenog centra za naknade koji je bio planiran kao jedinstvena administrativna točka u odnosima građana i države na području ostvarivanja prava na socijalne naknade, uz pretpostavku prelaska administriranja prava na zajamčenu minimalnu naknadu iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave. Novim konceptom je zadržan postojeći način ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu u nadležnim centrima za socijalnu skrb radi čega je potrebno zakonskim rješenjima napustiti mogućnost njegovog administriranja počev od 31. prosinca 2017. Radi osiguranja nesmetanog i neprekinutog djelovanja nadležnih centara za socijalnu skrb te osiguranja ostvarivanja prava

korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu prema važećoj nadležnosti predlaže se donošenje Zakona po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16 i 16/17), iza članka 36. dodaje se članak 36.a koji glasi:

"Članak 36.a

Odredbe članka 36. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju na ostvarivanje drugih prava na temelju ovoga Zakona."

Članak 2.

U članku 37. stavak 5. mijenja se i glasi:

"(5) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno kućanstvu ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu i imovini o kojima ovisi priznavanje prava ili opseg prava ili nije omogućio centru za socijalnu skrb uvid u prihod i imovinu."

Članak 3.

Članak 39. mijenja se i glasi:

"(1) Ako radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik zajamčene minimalne naknade odbije ponuđeni posao, osposobljavanje, prekvalifikaciju, dokvalifikaciju ili samovoljno otkaže ugovor o radu, ukida mu se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno kućanstvu se zajamčena minimalna naknada umanjuje za pripadajući udio toga člana.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(3) Radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva ukida se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno zajamčena minimalna naknada umanjuje se za pripadajući udio tog člana kućanstva ako se ne odazove pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(4) Osoba iz stavka 3. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(5) U radovima za opće dobro iz stavka 3. ovoga članka korisnici zajamčene minimalne naknade mogu sudjelovati najmanje 30, a najviše 90 sati mjesečno.

(6) Centar za socijalnu skrb dužan je jednom mjesečno dostavljati jedinici lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(7) Jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave dužne su centru za socijalnu skrb jednom mjesečno dostavljati podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su pozvani, a nisu se odazvali i sudjelovali u radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka.

(8) Odredbe stavaka 1. do 7. ovoga članka ne odnose se na osobe iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona."

Članak 4.

U članku 54. stavak 5. briše se.

Članak 5.

U članku 55. stavku 1. broj "250" zamjenjuje se brojem "300".

U stavku 3. iza riječi: "ne uračunava se" dodaje se riječ: "plaća" i stavlja se zarez.

Članak 6.

U članku 58. stavak 2. briše se.

Članak 7.

U članku 59. stavku 1. podstavku 1. broj "100" zamjenjuje se brojem "120".

U stavku 1. podstavku 2. broj "70" zamjenjuje se brojem "84".

Članak 8.

U članku 63. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

"(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka."

Članak 9.

U članku 66. iza riječi: "roditelju njegovatelju" dodaju se riječi: "ili njegovatelju".

Članak 10.

U članku 74. stavku 1. dodaje se nova točka 9. koja glasi:

"9. obiteljska medijacija".

Dosadašnja točka 9. postaje točka 10.

U stavku 2. iza riječi: "boravak" stavlja se zarez i dodaju se riječi: "obiteljska medijacija".

U stavku 4. riječi: "stavka 1. točaka 3. do 9. ovoga članka" zamjenjuju se riječima: "stavka 1. točaka 3. do 8. i točke 10. ovoga članka".

Stavak 5. mijenja se i glasi:

"(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, o priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, kada te usluge ne pruža centar za socijalnu skrb te o priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točke 9. ovoga članka, kada te usluge ne pruža centar za socijalnu skrb, odlučuje centar za socijalnu skrb rješenjem."

Članak 11.

Iza članka 93. dodaje se članak 93.a i naslov iznad njega koji glase:

"11.9. Obiteljska medijacija

Članak 93.a

(1) Obiteljska medijacija je socijalna usluga stručne pomoći članovima obitelji, koja se pruža radi postizanja sporazuma oko neriješenog prijepora iz obiteljskih odnosa, kada se postizanje takvog sporazuma očekuje u vremenski ograničenom razdoblju od najduže tri mjeseca.

(2) Uslugu iz stavka 1. ovoga članka pruža centar za socijalnu skrb i obiteljski medijator upisan u registar obiteljskih medijatora.

(3) Na pružanje socijalne usluge iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje medijacija u obiteljskopравnim odnosima, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno.

(4) Ministarstvo vodi registar obiteljskih medijatora.

(5) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom će propisati sadržaj i način vođenja registra obiteljskih medijatora, uvjete stručne osposobljenosti obiteljskih medijatora, prostorne uvjete i način provođenja obiteljske medijacije."

Članak 12.

U naslovu iznad članka 94. broj: "11.9" zamjenjuje se brojem: "11.10".

Članak 13.

U članku 97. iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

"(8) Ako socijalnu uslugu obiteljske medijacije pruža centar za socijalnu skrb, korisnik nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene te usluge."

Članak 14.

Članak 108. mijenja se i glasi:

"(1) Temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s korisnikom, članovima obitelji i drugim potrebnim dionicima, tijekom postupka za priznavanje prava na socijalne usluge iz članka 74. stavka 1. točaka 3. do 8. i 10. ovoga Zakona, izrađuje individualni plan promjene.

(2) Obvezni sadržaj individualnog plana promjene iz stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb."

Članak 15.

Iza članka 123. dodaje se članak 123.a koji glasi:

"Članak 123.a

(1) Pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi ne smije s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika.

(2) Bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka ne smije s korisnikom, kojem fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika.

(3) Fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva ne smije s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika.

(4) Ugovor sklopljen suprotno odredbama ovoga članka je ništav."

Članak 16.

U članku 164. stavku 1. iza riječi: "boravka" dodaju se riječi: "usluge savjetovanja i pomaganja, usluge rane intervencije".

Članak 17

U članku 187. stavku 6. riječi: "Pravna osoba" zamjenjuju se riječima: "Ustanova iz stavka 1. ovoga članka i pravna osoba".

U stavku 6. podstavku 1. iza riječi: "na temelju" dodaju se riječi: "odluke osnivača ustanova iz stavka 1. ovoga članka" i stavlja se zarez.

U stavku 7. riječi: "Pravna osoba" zamjenjuju se riječima: "Ustanova iz stavka 1. ovoga članka i pravna osoba".

Članak 18.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 99/15) članci 1., 2., 7., 12., 13., 14., 15., članak 16. stavak 5., članak 25., 27., 28., 29., 30., 32., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42., 45., 46., članak 49. stavak 2., članak 50. stavak 1. i članak 51. brišu se.

Članak 19.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj. 99/15, 52/16. i 16/17.) u članku 52. iza riječi: "objave" umjesto zareza stavlja se točka, a riječi: "osim odredbi članaka 1., 2., 7., 12., 13., 14. i 15., članka 16. stavka 5., te članaka 25., 27., 28., 29., 30., 32., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42., 45. i 46. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 31. prosinca 2017." brišu se.

Članak 20.

U Zakonu o izmjenama i dopuni Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 52/16) članak 2. briše se.

Članak 21.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 16/17) članak 6. briše se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

(1) Postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

(2) Iznimno, u postupcima za priznavanje prava na osobnu invalidninu ili prava na doplatu za pomoć i njegu, a koji su pokrenuti prije 1. travnja 2018. godine, u kojima rješenje o priznavanju prava nije izvršno, iznos osobne invalidnine, odnosno doplatu za pomoć i njegu utvrđuje se do 31. ožujka 2018. godine u skladu s propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka, a od 1. travnja 2018. godine i u skladu s odredbama članka 5. stavka 1., odnosno članka 7. ovoga Zakona.

Članak 23.

Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će pravilnike iz članka 11. i članka 14. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 24.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 30. prosinca 2017. godine, osim odredbi članka 5. stavka 1. i članka 7. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. travnja 2018. godine.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Predmetnim člankom u važeći se Zakon o socijalnoj skrbi dodaje članak 36.a kojim se, za razliku od dosadašnjeg važećeg Zakona, omogućuje primjena članka 36. i na ostala prava, budući da za ista, ako se kod korisnika promijeni okolnost o kojoj ovisi visina ili ostvarivanje prava, ili ako korisnik umre, nije predviđena mogućnost donošenja rješenja o priznavanju prava u izmijenjenom iznosu ili ukidanja rješenja s danom promijenjenih okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina prava ili donošenja rješenja o prestanku prava s danom smrti korisnika.

Članak 2.

Predmetnim člankom mijenja se u Zakonu o socijalnoj skrbi u članku 37. stavak 5., na način da se omogućava ukidanje prava na ZMN i u slučaju ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o imovini.

Članak 3.

Predmetnim člankom mijenja se u Zakonu o socijalnoj skrbi članak 39., čime se uvodi pravna sigurnost, točnije ispravlja pogreška iz prijelaznih i završnih odredbi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15), kada je odgođena primjena pogrešne odredbe (članka 16. stavka 5. tog Zakona), odnosno propušteno je određivanje odgode stupanja na snagu odredbe koja se odnosila na prebacivanje nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba (članka 16. stavka 6. tog Zakona).

Članak 4.

Predmetnim člankom uklonjena je odredba članka 54. stavka 5. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi, koja je nepotrebno propisivala donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i težina invaliditeta te vrsta i težina promjene u zdravstvenom stanju, budući da je Uredbom o metodologijama vještačenja (Narodne novine, br. 153/14 i 108/15) propisano da je stupanjem na snagu ove Uredbe prestao važiti Pravilnik o sustavu i načinu rada tijela vještačenja u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi i drugih prava po posebnim propisima (Narodne novine, br. 79/14 i 110/14).

Članak 5.

Predmetnim člankom mijenja se članak 55. stavak 1. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi na način da se povećava iznos osobne invalidnine za 20% u odnosu na dosadašnji iznos, dakle za 50% osnovice iz članka 27. stavka 2. Zakona. Ujedno se mijenja stavak 3. na način da se među prihode koji se ne uračunavaju u prihode prilikom utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na osobnu invalidninu ubraja i plaća osobe o čijem se pravu na osobnu invalidninu odlučuje.

Članak 6.

Predmetnim člankom uklonjena je odredba članka 58. stavka 2. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi, koja je nepotrebno propisivala donošenje pravilnika kojim će se propisati vrsta i opseg prijeke potrebe trajne ili privremene pomoći i njege, budući da je Uredbom o metodologijama

vještačenja (Narodne novine, br. 153/14 i 108/15) propisano da je stupanjem na snagu ove Uredbe prestao važiti Pravilnik o sustavu i načinu rada tijela vještačenja u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi i drugih prava po posebnim propisima (Narodne novine, br. 79/14 i 110/14).

Članak 7.

Predmetnim člankom mijenja se članak 59. stavak 1. važećeg Zakona, na način da se povećava iznos doplatka za pomoć i njegu za 20% u odnosu na dosadašnji iznos, dakle za 20% osnovice iz članka 27. stavka 2. Zakona kod doplatka za pomoć i njegu u punom iznosu, odnosno za 14% osnovice iz članka 27. stavka 2. Zakona kod doplatka za pomoć i njegu u smanjenom iznosu.

Članak 8.

Predmetnim člankom u članku 63. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi dodaje se odredba kojom se proširuje krug osoba kojima može biti priznato pravo na status njegovatelja, na način da se to pravo može priznati i bračnom ili izvanbračnom drugu, formalnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom

Članak 9.

Predmetnim člankom usklađuje se članak 66. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi s obzirom na predloženo proširenje kruga osoba kojima može biti priznato pravo na status njegovatelja.

Članak 10.

Predmetnim člankom usklađuje se članak 74. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi s obzirom na uvođenje socijalne usluge obiteljske medijacije.

Ujedno, predmetnim člankom propisuje se da o priznavanju prava na socijalnu uslugu obiteljske medijacije centar za socijalnu skrb odlučuje rješenjem kada tu uslugu ne pruža obiteljski medijator zaposlen u ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska (što je iznimka od pravila da centar za socijalnu skrb o priznavanju prava na socijalnu uslugu obiteljske medijacije ne odlučuje rješenjem).

Članak 11.

Predmetnim člankom u važeći se Zakon o socijalnoj skrbi dodaje članak 93.a, kojim se definira socijalna usluga obiteljske medijacije. Novim člankom definira se obiteljska medijacija kao socijalna usluga stručne pomoći članovima obitelji, te se propisuje da se pruža radi postizanja sporazuma oko neriješenog spora iz obiteljskih odnosa, kada se postizanje takvog sporazuma očekuje u vremenski ograničenom razdoblju od najduže tri mjeseca.

Nadalje, propisuje se da uslugu obiteljske medijacije pruža obiteljski medijator zaposlen u sustavu socijalne skrbi upisan u registar obiteljskih medijatora, kao i da se na pružanje te usluge na odgovarajući način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje obiteljskoppravna zaštita, a kojima se uređuje postupak obiteljske medijacije, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno. Također je propisano da Ministarstvo vodi registar obiteljskih medijatora, kao i da će Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom propisati sadržaj i način vođenja registra obiteljskih medijatora, uvjete stručne osposobljenosti obiteljskih medijatora, prostorne uvjete i način provođenja obiteljske medijacije.

Članak 12.

Predmetnim člankom usklađuje se naslov članka 94. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi s obzirom na predloženo uvođenje nove socijalne usluge obiteljske medijacije.

Članak 13.

Predmetnim člankom, s obzirom na predloženo uvođenje nove socijalne usluge obiteljske medijacije, u članku 97. iza stavka 7. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi dodaje se stavak 8. koji propisuje da ako socijalnu uslugu obiteljske medijacije pruža obiteljski medijator zaposlen u ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, korisnik nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene te usluge. Time se osigurava besplatno pružanje usluge obiteljske medijacije ako ju pruža obiteljski medijator zaposlen u ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska.

Članak 14.

Predmetnim člankom mijenja se članak 108. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi te se, radi svrsishodnosti, propisuje da se individualni plan promjene izrađuje tijekom postupka za priznavanje samo određenih prava.

Članak 15.

Predmetnim članku iza članka 123. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi dodaje se članak 123. a kojom se propisuje da pravna osoba ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi ne smije s korisnikom kojem pruža socijalnu uslugu sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja srodstva fizičke osobe iz stavka 1. ovog članka ne smije s korisnikom, kojem fizička osoba iz stavka 1. ovog članka pruža socijalnu uslugu, sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Fizička osoba koja je zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, njezin bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner ili srodnik u ravnoj ili pobočnoj liniji do drugog stupnja ne smije s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika. Ugovor sklopljen suprotno odredbama ovoga članka je ništav.

Članak 16.

Predmetnim člankom u članku 164. stavku 1. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi proširuje se popis usluga koja pruža centar za pružanje usluga u zajednici.

Članak 17.

Predmetnim člankom u članku 187. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi preciznije se uređuju razlozi prestanka pružanja socijalnih usluga.

Članci 18.-21.

Predmetnim člancima se u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15, 52/16 i 16/17), Zakonu o izmjenama i dopuni Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 52/16) te Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 16/17.) brišu odredbe kojima je propisano prebacivanje nadležnosti za odlučivanje o priznanju prava na ZMN iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba. Navedene odredbe nisu nikada stupile na

snagu, a zbog novog koncepta JCN-a, prihvaćenog Nacionalnim programom reformi 2017., odnosno činjenice da će centri za socijalnu skrb i dalje biti stvarno nadležni za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, propisivanje takvog prebacivanja nužno je brisati.

Članak 22.

Predmetnim člankom propisano je da će se postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu zakona, dovršiti prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka. Iznimno, u postupcima za priznavanje prava na osobnu invalidninu ili prava na doplatka za pomoć i njegu, a koji su pokrenuti prije 1. travnja 2018. godine, u kojima rješenje o priznavanju prava nije izvršno, iznos osobne invalidnine, odnosno doplatka za pomoć i njegu utvrđuje se do 31. ožujka 2018. godine u skladu s propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka, a od 1. travnja 2018. godine i u skladu s odredbama članka 5. stavka 1., odnosno članka 7. ovoga Zakona (dakle, centri za socijalnu skrb će u takvim postupcima do 31. ožujka 2018. godine utvrđivati visinu osobne invalidnine imajući u vidu da osobna invalidnina za osobu koja nema vlastiti prihod iznosi mjesečno 250% osnovice, a od 1. travnja 2018. godine utvrđivat će visinu osobne invalidnine imajući u vidu da osobna invalidnina za osobu koja nema vlastiti prihod iznosi mjesečno 300% osnovice; isto tako, do 31. ožujka 2018. godine utvrđivat će visinu doplatka za pomoć i njegu imajući u vidu da doplatka za pomoć i njegu u punom opsegu iznosi 100% osnovice, odnosno da doplatka za pomoć i njegu u smanjenom opsegu iznosi 70% osnovice, a od 1. travnja 2018. godine utvrđivat će visinu doplatka za pomoć i njegu imajući u vidu da doplatka za pomoć i njegu u punom opsegu iznosi 120% osnovice, odnosno da doplatka za pomoć i njegu u smanjenom opsegu iznosi 84% osnovice).

Članak 23.

Predmetnim člankom propisan je rok za donošenje pravilnika čije je donošenje predviđeno ovim Zakonom.

Članak 24.

Predmetnim člankom propisano je stupanje na snagu Zakona.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16 i 16/17):

Članak 36.

(1) Ako korisnik nakon promijenjenih okolnosti i nadalje ispunjava uvjete za korištenje prava na zajamčenu minimalnu naknadu u manjem ili većem iznosu od već priznatog prava, pravo u izmijenjenom iznosu priznaje se danom nastanka promijenjenih okolnosti.

(2) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, pravo se ukida danom nastanka promijenjenih okolnosti.

(3) U slučaju smrti korisnika samca pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje danom smrti korisnika, a u slučaju smrti člana kućanstva iznos zajamčene minimalne naknade kućanstvu umanjuje se za njegov udio od dana njegove smrti.

Članak 37.

(1) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se ako centar za socijalnu skrb praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno iznos zajamčene minimalne naknade kućanstva umanjuje se za udio člana kućanstva ako se samac ili član kućanstva nalazi na bolničkom liječenju, u pritvoru ili istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, privremenom smještaju te boravku u inozemstvu, u neprekidnom trajanju dužem od dva mjeseca.

(3) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se kućanstvu za udio člana kućanstva ako samac ili član kućanstva mjesečno duže od 15 dana neprekidno boravi u inozemstvu

(4) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se, odnosno pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjuje se za određeni iznos, danom nastupanja okolnosti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.

(5) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno kućanstvu ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu o kojima ovisi priznavanje prava ili opseg prava ili nije omogućio centru za socijalnu skrb uvid u prihod i imovinu.

Članak 39.

(1) Ako radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik zajamčene minimalne naknade odbije ponuđeni posao, osposobljavanje, prekvalifikaciju, dokvalifikaciju ili samovoljno otkaže ugovor o radu, ukida mu se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno kućanstvu se zajamčena minimalna naknada umanjuje za pripadajući udio toga člana.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(3) Radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva ukida se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno zajamčena minimalna naknada umanjuje se

za pripadajući udio tog člana kućanstva ako se ne odazove pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(6) Osoba iz stavka 5. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(7) U radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka korisnici zajamčene minimalne naknade mogu sudjelovati najmanje trideset, a najviše devedeset sati mjesečno.

(6) Ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba dužan je jednom mjesečno dostavljati jedinici lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(7) Jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave dužne su centru za socijalnu skrb jednom mjesečno dostavljati podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su pozvani, a nisu se odazvali i sudjelovali u radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka.

(8) Odredbe stavaka 1. do 7. ovoga članka ne odnose se na osobe iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 54.

(1) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se osobi s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, u svrhu zadovoljavanja njezinih životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.

(2) Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati:

- osobi koja osobnu invalidninu ostvaruje po drugoj osnovi
- osobi koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu
- osobi koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
- djetetu ili odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima.

(3) Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati osobi kojoj je priznato pravo na doplatak za pomoć i njegu sukladno odredbama ovoga Zakona ili na temelju drugih propisa.

(4) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, a isplaćuje se mjesečno.

(5) Vrstu i težinu invaliditeta te vrstu i težinu promjene u zdravstvenom stanju pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 55.

(1) Osobna invalidnina za osobu koja nema vlastiti prihod iznosi mjesečno 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako osoba iz članka 54. stavka 1. ovoga Zakona ostvaruje prihod po bilo kojoj osnovi, osobna invalidnina utvrđuje se kao razlika između iznosa iz stavka 1. ovoga članka i prosječnog prihoda ostvarenog u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno u kojem je pokrenut postupak po službenoj dužnosti.

(3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne uračunava se zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja koja je ostvarena na temelju ovoga Zakona, mirovina do iznosa najniže, odnosno minimalne mirovine ostvarene za 40 godina mirovinskog staža,

novčana sredstva korisnika zajamčene minimalne naknade koji sudjeluje u radovima za opće dobro iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona ostvarena po osnovi zaposlenja u javnom radu, ortopedski dodatak, sredstva za uzdržavanje koje dijete ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima, stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje i doplatak za djecu.

Članak 58.

(1) Pravo na doplatu za pomoć i njegu može se priznati u punom ili smanjenom iznosu, ovisno o tome postoji li prijetnja potreba pomoći i njege druge osobe u punom ili smanjenom opsegu.

(2) Vrstu i opseg prijetnje potrebe trajne ili privremene pomoći i njege pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 59.

(1) Visina doplatka za pomoć i njegu iznosi:

- u punom iznosu 100% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona
- u smanjenom iznosu 70% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Korisniku doplatka za pomoć i njegu za vrijeme koje provodi u zdravstvenoj ili drugoj ustanovi dulje od 15 dana pravo na doplatu za pomoć i njegu miruje.

(3) Centar za socijalnu skrb rješenjem o mirovanju prava na doplatu za pomoć i njegu obustavlja isplatu doplatka za pomoć i njegu dok mirovanje prava na doplatu za pomoć i njegu traje.

(4) Centar za socijalnu skrb donosi rješenje o prestanku mirovanja prava na doplatu za pomoć i njegu i nastavku isplate doplatka za pomoć i njegu s danom prestanka okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 63.

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koje ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:

- potpuno je ovisno o pomoći i njezi druge osobe jer mu je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj osposobljen
- u potpunosti je nepokretno i uz pomoć ortopedskih pomagala
- ima više vrsta teških oštećenja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisno o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.

(2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom iz stavka 1. ovoga članka, status roditelja njegovatelja mogu steći oba roditelja.

Članak 66.

Pravo iz članka 63. ovoga Zakona može se priznati roditelju njegovatelju do navršene 65 godine života, a dulje ako se pružanje pomoći i njege ne može osigurati putem osoba iz članka 64. ovoga Zakona.

Članak 74.

(1) Socijalne usluge po ovom Zakonu su:

1. prva socijalna usluga (informiranje, prepoznavanje i početna procjena potreba)
2. savjetovanje i pomaganje
3. pomoć u kući
4. psihosocijalna podrška
5. rana intervencija

6. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja (integracija)

7. boravak

8. smještaj

9. organizirano stanovanje.

(2) Prva socijalna usluga, savjetovanje i pomaganje, pomoć u kući, psihosocijalna podrška, rana intervencija, pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, boravak i organizirano stanovanje usluge su skrbi u obitelji i lokalnoj zajednici i smatraju se izvaninstitucijskim uslugama.

(3) Smještaj je usluga skrbi izvan vlastite obitelji, koja se ostvaruje kao institucijska skrb u domu socijalne skrbi, centru za pružanje usluga u zajednici, kod drugih pružatelja usluga iz članka 169. ovoga Zakona ili kao izvaninstitucijska skrb u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu.

(4) O priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točaka 3. do 9. ovoga članka centar za socijalnu skrb odlučuje rješenjem.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, o priznavanju prava na socijalne usluge iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, kada te usluge ne pruža centar za socijalnu skrb, odlučuje centar za socijalnu skrb rješenjem.

(6) Primatelj usluge može izabrati socijalnu uslugu i pružatelja usluge s kojim sklapa ugovor o korištenju socijalne usluge u skladu s uvjetima propisanim ovim Zakonom i bez rješenja centra za socijalnu skrb.

(7) Primatelj usluge iz stavka 6. ovoga članka u cijelosti snosi troškove korištenja socijalne usluge.

(8) Roditelj djeteta, odnosno djetetov skrbnik ili zakonski zastupnik ne može neposredno izabrati niti ugovoriti korištenje usluge smještaja ili boravka djeteta s pružateljem usluge.

(9) Dijete može koristiti uslugu smještaja, boravka ili organiziranog stanovanja samo na temelju rješenja centra za socijalnu skrb.

Članak 93.

(1) Dugotrajni smještaj priznaje se korisniku kojem je tijekom duljeg vremenskog razdoblja potrebno osigurati intenzivnu skrb i zadovoljavanje drugih životnih potreba.

(2) Djetetu bez roditelja, djetetu koje roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti priznaje se dugotrajni smještaj u udomiteljskoj obitelji, obiteljskom domu ili organiziranom stanovanju.

(3) Dugotrajni smještaj priznaje se osobi s invaliditetom, tjelesnim, mentalnim, intelektualnim ili osjetilnim oštećenjem, sukladno dobi, vrsti i stupnju oštećenja kada nije moguće osigurati skrb u obitelji pružanjem odgovarajućih izvaninstitucijskih oblika skrbi.

(4) Dugotrajni smještaj priznaje se funkcionalno ovisnoj starijoj osobi i teško bolesnoj osobi kojoj je zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe.

(5) Dugotrajni smještaj priznaje se osobi nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih prava iz socijalne skrbi ili na drugi način.

(6) Dugotrajni smještaj neće se priznati osobi koja ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, kojoj pomoć i njegu mogu pružiti članovi obitelji ili se pomoć i njega može osigurati na drugi način.

11.9. Organizirano stanovanje

Članak 94.

(1) Organizirano stanovanje je socijalna usluga kojom se jednoj ili više osoba tijekom 24 sata dnevno uz organiziranu stalnu ili povremenu pomoć stručne ili druge osobe, u stanu ili izvan

stana, osiguravaju osnovne životne potrebe te socijalne, radne, kulturne, obrazovne, rekreacijske i druge potrebe.

(2) Organiziranim stanovanjem smatra se i stanovanje u zajednici stambenih jedinica koje se nalaze na istoj lokaciji.

(3) U jednoj stambenoj jedinici može stanovati najviše osam korisnika.

Članak 97.

(1) Korisnik – odrasla osoba koji socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge svojim prihodom sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona.

(2) Korisnik iz stavka 1. ovoga članka čiji prihod nije dostatan za utvrđeni iznos sudjelovanja u plaćanju cijene usluge dužan je prodati imovinu koja ne služi njemu i članovima njegovog kućanstva za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

(3) Pri utvrđivanju prihoda kojima korisnik sudjeluje u plaćanju usluga iznos prihoda umanjuje se za iznos koji korisnik plaća za uzdržavanje nekog od članova obitelji prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi, a korisniku prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja umanjuje se i za iznos naknade za osobne potrebe korisnika.

(4) Ako korisnik ne može u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge na način propisan stavcima 1. i 2. ovoga članka, cijenu usluge dužni su u cijelosti ili djelomično platiti zakonski obveznici uzdržavanja na temelju nagodbe sklopljene sa centrom za socijalnu skrb ili prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi.

(5) Ako obveznici uzdržavanja ne izvršavaju obveze iz nagodbe iz stavka 4. ovoga članka, centar za socijalnu skrb će pred nadležnim sudom pokrenuti postupak za naknadu troškova za pružene usluge.

(6) Iznimno, osoba koja je obveznik uzdržavanja odrasle osobe nesposobne za rad nije dužna sudjelovati u cijeni usluge ako je njezin prihod ili prihod njezinog kućanstva manji od trostrukog iznosa zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo, utvrđenog sukladno članku 30. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

(7) Ako se troškovi usluge iz stavka 1. ovoga članka ne mogu platiti na način propisan stavcima 1. do 4. ovoga članka, plaćanje usluge tereti sredstva Ministarstva.

Članak 108.

Temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s podnositeljem zahtjeva i članovima obitelji tijekom postupka za priznavanje prava izrađuje individualni plan skrbi.

Članak 123.

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju:

- ustanove socijalne skrbi
- udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe te obrtnici
- fizičke osobe kao profesionalnu djelatnost
- udomiteljske obitelji.

Članak 164.

(1) Centar za pružanje usluga u zajednici je javna ustanova koja se osniva za pružanje podrške korisnicima i pružateljima izvaninstitucijskih oblika smještaja, pružanje usluga boravka, usluge psihosocijalne podrške, usluge pomoći u kući, usluge pomoći pri uključivanju u programe odgoja i obrazovanja (integracija) i usluge organiziranog stanovanja, a iznimno i usluge smještaja.

- (2) Centar za pružanje usluga u zajednici osniva Republika Hrvatska rješenjem ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi, a osnivačka prava vrši Ministarstvo.
- (3) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna ili fizička osoba mogu osnovati centar za pružanje usluga u zajednici pod uvjetima i na način propisan Zakonom o ustanovama i ovim Zakonom.
- (4) Odredbe članaka 149. do 163. ovoga Zakona na odgovarajući način se primjenjuju na centar za pružanje usluga u zajednici.

Članak 187.

- (1) Dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici te centar za pomoć u kući prestaje s pružanjem socijalnih usluga u slučaju prestanka rada tih ustanova sukladno Zakonu o ustanovama.
- (2) Na temelju odluke osnivača, Ministarstvo rješenjem utvrđuje prestanak rada centra za pružanje usluga u zajednici i doma socijalne skrbi, osim za dom za starije i nemoćne osobe i beskućnike.
- (3) Na temelju odluke osnivača, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb rješenjem utvrđuje prestanak rada doma za starije i nemoćne osobe i beskućnike te centra za pomoć u kući.
- (4) Ministarstvo rješenjem utvrđuje prestanak rada doma socijalne skrbi kojemu je osnivač Republika Hrvatska.
- (5) Na temelju rješenja iz stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka Ministarstvo će izvršiti brisanje ustanova iz stavka 1. ovoga članka iz upisnika ustanova socijalne skrbi.
- (6) Pravna osoba, odnosno obrtnik iz članka 169. ovoga Zakona prestaje s pružanjem socijalnih usluga:
- izvršnošću rješenja nadležnog tijela iz članka 185. stavka 1. donesenog na temelju odluke pravne osobe, odnosno obrtnika iz članka 169. ovoga Zakona o prestanku pružanja socijalnih usluga
 - izvršnošću rješenja nadležnog inspektora o zabrani pružanja socijalnih usluga.
- (7) Pravna osoba, odnosno obrtnik iz članka 169. ovoga Zakona dužni su izvijestiti nadležno tijelo iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona o namjeri prestanka pružanja usluga sukladno stavku 6. ovoga članka. Nadležno tijelo iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona na temelju odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka donijet će rješenje o prestanku pružanja usluga.
- (8) Pružanje socijalne usluge kao profesionalne djelatnosti fizičkoj osobi iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona prestaje:
- izvršnošću rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba kojim se utvrđuje prestanak pružanja socijalne usluge kao profesionalne djelatnosti fizičkoj osobi iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona u slučajevima iz stavka 9. ovoga članka
 - izvršnošću rješenja inspektora socijalne skrbi kojim se fizičkoj osobi iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona zabranjuje rad.
- (9) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb rješenjem utvrđuje prestanak pružanja socijalne usluge kao profesionalne djelatnosti fizičkoj osobi iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona u slučajevima:
- izjave volje fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga da više ne želi pružati socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost
 - smrti fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga

- pravomoćne sudske odluke o lišenju poslovne sposobnosti fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga
 - zasnivanja radnog odnosa fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga
 - gubitka zdravstvene sposobnosti fizičke osobe pružatelja socijalnih usluga
 - ako ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom te
 - da u odnosu na osobu koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost nastupi zapreka iz članka 213. stavka 1. ovoga Zakona.
- (10) Protiv rješenja Ministarstva iz stavaka 2., 4. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.
- (11) Protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz stavaka 3., 7. i 9. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15):

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13 i 152/14) u članku 6. stavku 1. iza riječi: »ustanove socijalne skrbi,« dodaju se riječi: »uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba,«.

Članak 2.

U članku 21. stavku 2. riječi: »Centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »Nadležno tijelo iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona«.

Članak 7.

Iza članka 29. dodaje se članak 29.a koji glasi:

»Članak 29.a

- (1) Centar za socijalnu skrb koji je mjesno nadležan za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi sukladno odredbama ovoga Zakona dužan je na zahtjev nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona dostaviti procjenu iz članka 29. stavka 1. podstavka 3. ovoga Zakona te mišljenje o postojanju uvjeta iz članka 24. stavka 2. podstavaka 6. i 7. ovoga Zakona.
- (2) O priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao i o svakoj promjeni vezano za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu koje je korisniku priznato, nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona obavijestit će centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Po primitku rješenja o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je temeljem procjene potreba korisnika u suradnji s korisnikom i članovima njegove obitelji izraditi individualni plan skrbi za kategorije korisnika koje će pravilnikom propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.
- (4) Korisnik je dužan sudjelovati u izradi i provođenju individualnog plana skrbi iz stavka 3. ovoga članka.
- (5) Ako praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava na zajamčenu

minimalnu naknadu, centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Ako praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti za zadovoljavanje potrebe prehrane djeteta koje je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade, centar za socijalnu skrb dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona.

(7) Centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona o svakoj promjeni na strani korisnika o kojoj ima saznanje, a koja utječe na daljnje korištenje ili na visinu zajamčene minimalne naknade.

(8) Način suradnje centara za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka i nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona u postupku priznanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu i praćenju materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika zajamčene minimalne naknade te sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona o korisnicima zajamčene minimalne naknade pravilnikom će propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.

(9) Kategoriju korisnika zajamčene minimalne naknade za koje je centar za socijalnu skrb obavezan izraditi individualni plan skrbi iz stavka 3. ovoga članka, obvezni sadržaj individualnog plana skrbi te smjernice za praćenje materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb.«.

Članak 12.

Članak 34. mijenja se i glasi:

»Ako centar za socijalnu skrb procijeni da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti za zadovoljavanje potrebe prehrane djeteta koje je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade, nadležni ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba će na temelju obavijesti centra za socijalnu skrb iz članka 29.a stavka 6. ovoga Zakona odrediti da se zajamčena minimalna naknada djelomično izravno uplati obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka učenika koji je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade.«.

Članak 13.

U članku 35. stavku 1. riječi: »centru za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležnom tijelu iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona«.

U stavku 2. riječi: »centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona«.

Članak 14.

U članku 37. stavku 5. iza riječi: »o prihodu« dodaju se riječi: »i imovini«, a iza riječi: »omogućio« dodaju se riječi: »uredu državne uprave u županiji, odnosno nadležnom uredu Grada Zagreba ili«.

Članak 15.

U članku 38. stavku 1. iza riječi: »Centar za socijalnu skrb« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

U stavku 2. iza riječi: »centara za socijalnu skrb« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba«.

U stavku 4. riječi: »Centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »Ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

U stavku 5. riječi: »centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

Članak 16.

U članku 39. stavci 1. i 2. brišu se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 1.

U dosadašnjem stavku 4., koji postaje stavak 2., riječi: »stavka 3.« zamjenjuju se riječima: »stavka 1.«.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 3.

U dosadašnjem stavku 6., koji postaje stavak 4., te u dosadašnjem stavku 7., koji postaje stavak 5., riječi: »stavka 5.« zamjenjuju se riječima: »stavka 3.«.

U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 6., riječi: »Centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »Ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

Iza dosadašnjeg stavka 9., koji postaje stavak 7., dodaje se stavak 8. koji glasi:

»(8) Odredbe stavaka 1. do 7. ovoga članka ne odnose se na osobe iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.«.

Članak 25.

Članak 100. mijenja se i glasi:

»(1) O priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi na naknadu za osobne potrebe korisnika smještaja, jednokratnu naknadu, naknade u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja te socijalne usluge rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb.

(2) O priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu rješenjem odlučuje ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) O priznavanju prava na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih zakona.

(4) O priznavanju prava na naknadu za troškove ogrjeva rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi iz stavka 1. ovoga članka mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb osnovan za područje na kojem stranka ima prebivalište.

(6) Za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi iz stavka 2. ovoga članka mjesno je nadležan ured državne uprave u županiji nadležan za područje na kojem stranka ima prebivalište.

(7) Ako stranka nema prebivalište na području Republike Hrvatske, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu boravišta stranke u Republici Hrvatskoj, a ako stranka nema boravište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu posljednjeg prebivališta, odnosno boravišta stranke na području Republike Hrvatske.

(8) Ako se mjesna nadležnost ne može odrediti na način propisan stavcima 5., 6. i 7. ovoga članka, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu na kojem je nastao povod za vođenje postupka.

(9) Mjesna nadležnost ne mijenja se priznavanjem prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja izvan mjesta prebivališta.

(10) Ako se izmijene okolnosti na osnovi kojih je po ovom Zakonu bila određena mjesna nadležnost, postupak nastavlja nadležno tijelo. Nadležno tijelo dužno je preispitati ispunjava li korisnik i nadalje uvjete za korištenje priznatog prava. Novo rješenje se donosi samo u slučaju promijenjenih okolnosti o kojim ovisi opseg i daljnje korištenje prava.«.

Članak 27.

U članku 101. stavku 3. riječi: »nadležan centar za socijalnu skrb nadležan« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo koje je nadležno«.

U stavku 4. riječi: »nadležan centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo koje je nadležno«.

U stavku 5. riječi: »centra za socijalnu skrb« brišu se.

Članak 28.

U članku 102. stavku 1. riječi: »nadležan centar za socijalnu skrb nadležan« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo koje je nadležno«.

Članak 29.

Članak 103. mijenja se i glasi:

»(1) O sukobu mjesne nadležnosti između centara za socijalnu skrb te o sukobu mjesne nadležnosti između ureda državne uprave u županiji, odnosno između ureda državne uprave u županiji i nadležnog ureda Grada Zagreba odlučuje Ministarstvo.

(2) Ako nastane sukob mjesne nadležnosti, tijelo koje je započelo postupak dužno je obaviti radnje u postupku koje ne trpe odgodu.

(3) O sukobu stvarne nadležnosti između centra za socijalnu skrb, ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba i jedinice lokalne, područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba odlučuje nadležni upravni sud.

(4) Postupci iz stavaka 1. i 3. ovoga članka su hitni.«

Članak 30.

U članku 105. stavku 3. iza riječi: »Centar za socijalnu skrb« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ured državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba«.

Članak 32.

Članak 108. mijenja se i glasi:

»(1) Temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s korisnikom i članovima obitelji tijekom postupka za priznavanje ili nakon priznanja prava na naknadu u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja i socijalne usluge iz članka 74. stavka 1. točaka 3. do 9. ovoga Zakona izrađuje individualni plan skrbi.

(2) Obvezni sadržaj individualnog plana iz stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb.«

Članak 34.

U članku 112. stavku 1. riječi: »Centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »Nadležno tijelo«, a riječi: »članka 100. stavka 1.« zamjenjuju se riječima: »članka 100. stavaka 1. i 2.«.

U stavku 2. riječi: »centru za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležnom tijelu iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona«.

Članak 35.

U članku 113. stavku 1. riječi: »članka 100. stavka 1.« zamjenjuju se riječima: »članka 100. stavaka 1. i 2.«.

Članak 36.

Članak 114. mijenja se i glasi:

»(1) Protiv rješenja iz članka 100. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona može se izjaviti žalba.

(2) O žalbi protiv rješenja centra za socijalnu skrb i ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(3) O žalbi protiv rješenja jedinice lokalne samouprave iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave, a o žalbi protiv rješenja Grada Zagreba iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(4) O žalbi protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz članka 100. stavka 4. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(5) Žalba iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.«.

Članak 37.

U članku 204. stavku 3. iza riječi: »socijalne skrbi,« dodaju se riječi: »uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba,«.

Članak 38.

U članku 220. stavku 1. iza riječi: »u zajednici,« dodaju se riječi: »ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave,«.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

Članak 39.

U članku 223. stavku 2. iza riječi: »inspektori« dodaju se riječi: »socijalne skrbi i viši inspektori socijalne skrbi zaposlenici Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori)«.

Članak 40.

Članak 241. mijenja se i glasi:

»(1) U provedbi upravnog nadzora nadzire se osobito:

1. zakonitost rada i postupanja
2. rješavanje u upravnim stvarima
3. djelotvornost, ekonomičnost i svrhovitost rada u obavljanju poslova državne uprave
4. svrhovitost unutarnjeg ustrojstva i osposobljenost službenika i namještenika za obavljanje poslova državne uprave te
5. odnos službenika i namještenika prema građanima i drugim strankama.

(2) Upravni nadzor provode ovlašteni državni službenici.«.

Članak 42.

U članku 247. stavku 1. podstavku 2. iza riječi: »socijalnu skrb« stavlja se zarez i dodaju riječi: »ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba«.

Članak 45.

Članak 253. mijenja se i glasi:

»(1) Kada utvrdi da su ispunjene pretpostavke iz članka 250. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona, odnosno da je nastala šteta iz članka 251. ovoga Zakona, nadležno tijelo koje je donijelo odluku o priznavanju prava pozvat će korisnika da u određenom roku izvrši povrat isplaćenog iznosa, odnosno nadoknadi nastalu štetu.

(2) Ako obveznik povrata isplaćenog iznosa ne izvrši povrat isplaćenog iznosa u određenom roku, odnosno nastala šteta ne bude nadoknađena, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi povrata isplaćenih iznosa, odnosno naknade štete putem nadležnog državnog

odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja nadležno tijelo koje je donijelo odluku o priznavanju prava, osim u slučaju iz članka 250. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Način suradnje ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba s nadležnim centrom za socijalnu skrb u postupanju u slučaju da su ispunjene pretpostavke iz članka 250. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona, odnosno da je nastala šteta iz članka 251. ovoga Zakona pravilnikom će propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.«.

Članak 46.

U članku 257. riječi: »centar za socijalnu skrb« zamjenjuju se riječima: »nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o priznanju prava na naknadu ili uslugu«.

Članak 49.

(1) Postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

(2) Na dan 1. lipnja 2016. nadležni uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba preuzimaju od nadležnih centara za socijalnu skrb nedovršene predmete u kojima se odlučuje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 50.

(1) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će pravilnike iz članka 7., 15., 23., 32. i 45. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 23. stavka 4. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 51.

Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 15. ovoga Zakona, u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjuje se Pravilnik o načinu suradnje centra za socijalnu skrb i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade (Narodne novine, br. 66/15.).

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15, 52/16 i 16/17):

Članak 52.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu osmoga dana od dana objave, osim odredbi članka 1., 2., 7., 12., 13., 14. i 15., članka 16. stavka 5., te članka 25., 27., 28., 29., 30., 32., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42., 45. i 46. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 31. prosinca 2017.

U Zakonu o izmjenama i dopuni Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 52/16.):

Članak 2.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 99/15.) u članku 49. stavku 2. i članku 52. riječi: »1. lipnja 2016.« zamjenjuju se riječima: »1. ožujka 2017.«.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 16/17):

Članak 6.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 52/16) u članku 2. riječi: »1. ožujka 2017.« zamjenjuju se riječima: »31. prosinca 2017.«.